

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

ในการศึกษา เรื่อง “บทบาทการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของพนักงานอัยการ สำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัวในเขต กรุงเทพมหานคร” นี้ ผู้ศึกษาของเสนอผลการศึกษาตามลำดับดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเรื่องความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของพนักงานอัยการกับการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเรื่องบทบาทของพนักงานอัยการกับการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเรื่องปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับระเบียบของพนักงานอัยการในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

1. เพศ

ตารางที่ 4.1

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	20	64.5
หญิง	11	35.5
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 64.5 เป็นเพศชาย และเพียงร้อยละ 35.5 เป็นเพศหญิง

2. อายุ

ตารางที่ 4.2

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
25-35 ปี	3	9.7
36-45 ปี	9	29.0
46-50 ปี	10	32.0
51 ปีขึ้นไป	9	29.0
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 32.0 มีอายุระหว่าง 46-50 ปี รองลงมาร้อยละ 29.0 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป และเพียงร้อยละ 9.7 มีอายุระหว่าง 25-30 ปี

3. สถานภาพทางการสมรส

ตารางที่ 4.3

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามสถานภาพทางการสมรส

สถานภาพทางการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	3	9.7
สมรส	26	83.9
หย่าร้าง	2	6.5
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 83.9 มีสถานภาพสมรส รองลงมาร้อยละ 9.7 มีสถานภาพโสด และเพียงร้อยละ 6.5 มีสถานภาพหย่าร้าง

4. จำนวนบุตร

ตารางที่ 4.4

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	9	29.0
1 คน	7	22.6
2 คน	10	32.3
มากกว่า 2 คน	5	16.1
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 32.3 มีบุตร 2 คน รองลงมา ร้อยละ 29.0 ไม่มีบุตร และเพียงร้อยละ 16.1 มีบุตรมากกว่า 2 คน

5. ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.5

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี (รวมเนติบัณฑิตไทย)	24	77.4
ปริญญาโท (ภายในประเทศ)	7	22.6
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 77.4 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และเพียงร้อยละ 22.6 จบการศึกษาระดับปริญญาโท (ภายในประเทศ)

6. จำนวนปีการรับราชการเป็นพนักงานอัยการ

ตารางที่ 4.6

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามจำนวนปี
การรับราชการเป็นพนักงานอัยการ

จำนวนปีการรับราชการเป็นพนักงานอัยการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	2	6.5
5-10 ปี	8	25.8
10-15 ปี	5	16.1
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	16	51.6
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 51.6 มีอายุราชการมากกว่า 15 ปีขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 25.8 มีอายุราชการ 10-15 ปี และเพียงร้อยละ 6.5 มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี

7. ระดับชั้นการรับราชการอัยการ

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามระดับชั้นการรับราชการอัยการ

ระดับชั้นการรับราชการอัยการ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้น 1	-	-
ชั้น 2	2	6.5
ชั้น 3	10	32.3
สูงกว่าชั้น 3 ขึ้นไป	19	61.3
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 61.3 รับราชการเป็นอัยการสูงกว่าชั้น 3 ขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 32.3 รับราชการเป็นอัยการระดับชั้น 3 และเพียงร้อยละ 6.5 รับราชการเป็นอัยการระดับชั้น 2

8. ตำแหน่ง

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
อัยการประจำกอง	2	6.5
อัยการประจำกรม	10	32.3
สูงกว่าอัยการประจำกรมขึ้นไป	19	61.3
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 61.3 สูงกว่าอัยการประจำกรมขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 32.3 เป็นอัยการประจำกรม และเพียงร้อยละ 6.5 เป็นอัยการประจำกอง

9. อัตราเงินเดือน

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน	จำนวน	ร้อยละ
20,001-40,000 บาท	4	12.9
40,001-60,000 บาท	13	41.9
60,001 บาทขึ้นไป	14	45.2
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 45.2 มีเงินเดือน 60,001 บาทขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 41.9 มีเงินเดือน 40,001-60,000 บาท และเพียงร้อยละ 12.9 มีเงินเดือนระหว่าง 20,001-40,000 บาท

10. ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานอัยการเยาวชนและครอบครัวและสาเหตุที่เข้ารับราชการที่สำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานอัยการเยาวชนและครอบครัว และจำแนกตามสาเหตุที่เข้ารับราชการ

ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานอัยการ เยาวชนและครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
-1-2 ปี	10	32.3
2-3 ปี	10	32.3
มากกว่า 3 ปีขึ้นไป	11	35.5
รวม	31	100.0
สาเหตุที่เข้ารับราชการ	จำนวน	ร้อยละ
รักงานด้านเยาวชน	5	16.1
ต้องการศึกษาหาประสบการณ์	18	58.1
ใกล้บ้านพัก	5	16.1
ไม่สมัครย้ายมา	3	9.7
รวม	31	100.0

จากตาราง 4.10 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 32.3 ปฏิบัติหน้าที่มากกว่า 3 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 32.3 ปฏิบัติหน้าที่ 1-2 ปี และ 2-3 ปี และพนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 58.1 เข้ารับราชการเพราะต้องการศึกษาหาประสบการณ์ รองลงมาร้อยละ 16.1 เข้ารับราชการเพราะรักงานด้านเยาวชน และใกล้บ้านพัก และเพียงร้อยละ 9.7 เข้ารับราชการเพราะไม่สมัครย้ายมา

11. การได้รับการศึกษาอบรม ความรู้เพิ่มเติม

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละของพนักงานอัยการจำแนกตาม
การได้รับการศึกษาอบรม ความรู้เพิ่มเติม

การได้รับการศึกษา อบรม ความรู้เพิ่มเติม	จำนวน	ร้อยละ
การคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน	10	32.3
การไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท	11	35.5
การสอบสวนเด็กและเยาวชน	10	32.5
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 35.5 ได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท รองลงมาร้อยละ 32.5 ได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการสอบสวนเด็กและเยาวชน และเพียงร้อยละ 32.3 ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของพนักงานอัยการเกี่ยวกับ
บทบาทในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน
ที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ตารางที่ 4.12

ความรู้ ความเข้าใจของพนักงานอัยการต่อบทบาทในการปฏิบัติ
 หน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดใน
 กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	ถูก จำนวน (ร้อยละ)	ผิด จำนวน (ร้อยละ)	คำตอบ
1. ในการประชุมกลุ่มครอบครัว ผอ. สถานพินิจมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา พนง.อัยการสามารถสั่งยุติดำเนินคดีไปได้	30 (96.8)	1 (3.2)	ใช่
2. การชี้ตัวผู้ต้องหาที่เป็นเยาวชน ไม่ถือว่าเป็นการสอบสวน พนักงานอัยการไม่จำเป็นต้องร่วมสอบสวนก็ได้	29 (93.5)	2 (6.5)	ไม่ใช่
3. ความผิดที่กระทำโดยเด็กและเยาวชนสามารถจัดให้มีการประชุมกลุ่มครอบครัวได้ทุกคดี	29 (93.5)	2 6.5	ไม่ใช่
4. เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาจากผลการประชุมกลุ่มครอบครัว พนักงานอัยการมีอำนาจแย้งคำสั่งและสั่งฟ้องผู้ต้องหาได้	29 (93.5)	2 (6.5)	ใช่
5. คดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด และอยู่ในอำนาจที่ศาลแขวง พนักงานอัยการไม่ต้องร่วมสอบสวน	28 (30.3)	3 (9.7)	ไม่ใช่
6. การสอบสวนเด็กและเยาวชน หากกลุ่มสหวิชาชีพ มาไม่ครบก็สามารถทำได้แต่ต้องจดแจ้งเหตุผลไว้	28 (90.3)	3 (9.7)	ใช่
7. ในคดีครบกำหนดนัดฟ้องและฝากขังครั้งสุดท้าย พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ หากขาดแค่เพียงรายงานแสดงข้อเท็จจริงของสถานพินิจเท่านั้น ท่านไม่สามารถรับสำนวนการสอบสวนไว้ได้	28 (90.3)	3 (9.7)	ใช่

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	ถูก จำนวน (ร้อยละ)	ผิด จำนวน (ร้อยละ)	คำตอบ
8. ผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชน หากไม่มีทนายความ ร่วมฟังการสอบสวน ท่านคิดว่าการสอบสวนทั้งคดียัง คงชอบด้วยกฎหมาย	27 (87.1)	4 (12.9)	ไม่ใช่
9. บุคคลที่เด็กและเยาวชนร้องขอให้ร่วมฟังการสอบสวน มาไม่ได้ก็ไม่อาจทำการสอบสวนได้	25 (80.6)	6 (19.4)	ใช่
10. รายงานแสดงข้อเท็จจริงของสถานพินิจ เป็นพยาน เอกสารและเป็นพยานบอกเล่า ไม่อาจรับฟังเป็นพยาน หลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหา	25 (80.6)	6 (19.4)	ไม่ใช่
11. คดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดอาญาทุกคดี พนักงาน อัยการต้องเข้าร่วมสอบสวนทุกครั้ง	19 (61.3)	12 (38.7)	ไม่ใช่

จากตารางที่ 4.12 พบว่า

1. ในประเด็นคำถามในการประชุมกลุ่มครอบครัว ผอ.สถานพินิจมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา พนักงานอัยการสามารถใช้คำสั่งยุติดำเนินคดีไปได้ พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 96.8 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 3.2 ตอบผิด

2. ในประเด็นคำถามการชี้ตัวผู้ต้องหาที่เป็นเยาวชน ไม่ถือว่าเป็นการสอบสวน พนักงานอัยการไม่จำเป็นต้องร่วมสอบสวนก็ได้ พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.5 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 6.5 ตอบผิด

3. ในประเด็นคำถามความผิดที่กระทำโดยเด็กและเยาวชนสามารถจัดให้มีการประชุมกลุ่มครอบครัวได้ทุกคดี พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.5 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 6.5 ตอบผิด

4. ในประเด็นคำถามเมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา จากผลการประชุมกลุ่มครอบครัว คงมีอำนาจแย้งคำสั่งและสั่งฟ้องผู้ต้องหาได้ พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.5 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 6.5 ตอบผิด

5. ในประเด็นคำถามคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด และอยู่ในอำนาจที่ศาลแขวง พนักงานอัยการไม่ต้องร่วมสอบสวน พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.3 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 9.7 ตอบผิด

6. ในประเด็นคำถามการสอบสวนเด็กและเยาวชน หากกลุ่มสหวิชาชีพ มาไม่ครบก็สามารถทำได้แต่ต้องแจ้งเหตุผลไว้ พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.3 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 9.7 ตอบผิด

7. ในประเด็นคำถามในคดีครบกำหนดนัดฟ้องและฝากขังครั้งสุดท้ายพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ หากขาดแค่เพียงรายงานแสดงข้อเท็จจริงของสถานพินิจเท่านั้น ท่านไม่สามารถรับสำนวนการสอบสวนไว้ได้ พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.3 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 9.7 ตอบผิด

8. ในประเด็นคำถามผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชน หากไม่มีทนายความร่วมฟังการสอบสวน ท่านคิดว่าการสอบสวนทั้งคดียังคงชอบด้วยกฎหมาย พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.1 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 12.9 ตอบผิด

9. ในประเด็นคำถามบุคคลที่เด็กและเยาวชนร้องขอให้ร่วมฟังการสอบสวนมาไม่ได้ก็ไม่อาจทำการสอบสวนได้ พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.6 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 19.4 ตอบผิด

10. ในประเด็นคำถามรายงานแสดงข้อเท็จจริงของสถานพินิจ เป็นพยานเอกสารและเป็นพยานบอกเล่า ไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหา พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.6 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 19.4 ตอบผิด

11. ในประเด็นคำถามทุกคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดอาญา พนักงานอัยการต้องเข้าร่วมสอบสวนทุกครั้งพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.3 ตอบถูก และเพียงร้อยละ 38.7 ตอบผิด

ตารางที่ 4.13
จำนวนพนักงานอัยการที่มีความรู้ ความเข้าใจต่อบทบาทใน
การปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำ
ผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
11 คะแนน	2	6.4
10 คะแนน	5	48.3
9 คะแนน	3	9.8
8 คะแนน	6	19.4
7 คะแนน	2	6.4
6 คะแนน	-	-
5 คะแนน	-	-
4 คะแนน	3	9.7
3 คะแนน	-	-
2 คะแนน	-	-
1 คะแนน	-	-
รวม	31	100.0

$\bar{X} = 1.12$ S.D. = 0.31

จากตารางที่ 4.13 พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ที่มีความรู้ ความเข้าใจต่อบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

โดยมีคะแนนที่ตอบถูกต้องตั้งแต่ 7-11 ข้อ และพนักงานอัยการร้อยละ 48.3 ตอบถูกต้อง 10 คะแนน รองลงมาร้อยละ 19.4 ได้คะแนน 8 คะแนน และเพียงร้อยละ 6.4 ได้คะแนน 11 คะแนน ซึ่งเท่ากับ 7 คะแนน

ตารางที่ 4.14

ระดับความรู้ ความเข้าใจของพนักงานอัยการตอบทบทวนในการปฏิบัติ
หน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดใน
กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ระดับความรู้ ความเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ ความเข้าใจในระดับต่ำ (1-4)	3	10.0
ความรู้ ความเข้าใจในระดับปานกลาง (5-8)	8	26.0
ความรู้ ความเข้าใจในระดับสูง (9-11)	20	65.0
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความรู้ ความเข้าใจของพนักงานอัยการตอบทบทวนในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.0 มีความรู้ ความเข้าใจในระดับสูง รองลงมาร้อยละ 26.0 มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลางและมีเพียงร้อยละ 10.0 มีความรู้ ความเข้าใจในระดับต่ำแสดงให้เห็นว่าในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจตอบทบทวนในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นอย่างดี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่

คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.15

ความคิดเห็นของพนักงานอัยการกับบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่

คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

บทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ คุ้มครองสิทธิเด็ก และเยาวชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด			
1. หากพนักงานสอบสวนใช้ คำถามที่เป็นการบั่นทอน ตอกย้ำเด็กหรือเยาวชน ท่านต้องเตือนพนักงาน สอบสวน		6.5 (2)	6.5 (2)	3.2 (1)	6.5 (2)	4.45	1.17	มากที่สุด
2. การสังคดีของท่านมุ่งเน้น การแก้ไขเด็กและเยาวชน มากกว่าลงโทษ	22.6 (7)	77.4 (24)	29.0 (9)	3.2 (1)	6.5 (2)	3.68	1.07	มาก
3. แม้การสอบสวนคดีเด็กและ เยาวชน จะมีกลุ่มสหวิชาชีพ ทำให้สิ้นเปลืองก็ตาม แต่ใน ความจริง ก็ยังคงต้องปฏิบัติ อยู่	12.9 (4)	6.5 (2)	74.2 (23)	3.2 (1)	3.2 (1)	3.23	0.84	ปาน กลาง
4. พนักงานอัยการควรมี บทบาทในการคุ้มครองสิทธิ ของเด็กและเยาวชน มากกว่าที่กฎหมายกำหนด ไว้ในปัจจุบัน	6.5 (2)	22.6 (7)	58.1 (18)	9.7 (3)	3.2 (1)	3.19	0.83	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

บทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ คุ่มครองสิทธิเด็ก และเยาวชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด			
5. การสอบสวนคดีเด็กและ เยาวชนที่สถานีตำรวจเป็น การปฏิบัติไม่เหมาะสม	22.6 (7)	25.8 (8)	12.9 (4)	25.8 (8)	12.9 (4)	3.19	1.40	ปาน กลาง
6. ท่านสามารถสั่งไม่ฟ้องใน คดีเด็กที่รับสารภาพโดย รับฟังรายงานการสอบ ข้อเท็จจริงของสถานพินิจ	6.5 (2)	6.5 (20)	74.2 (23)	6.5 (2)	6.5 (2)	3.00	0.81	ปาน กลาง
7. การประชุมกลุ่มครอบครัว ควรจัดให้มีการประชุม ทุกคดี แม้คดีจะมีอัตราโทษ สูงก็ตาม	-	3.2 (1)	83.9 (26)	6.5 (2)	6.5 (2)	2.84	0.58	ปาน กลาง
8. การสืบพยานในชั้นศาล ไม่จำเป็นต้องนำเด็กและ เยาวชน มาเบิกความซ้ำ เพียงแต่ส่งหลักฐาน บันทึกวิดีโอเทปก็พอ	6.5 (2)	12.9 (4)	51.6 (16)	12.9 (4)	16.1 (5)	2.81	1.07	ปาน กลาง
9. นักสังคมสงเคราะห์ควร เป็นผู้ตั้งคำถามให้เด็กตอบ เท่านั้น	3.2 (1)	3.2 (1)	64.5 (20)	25.8 (8)	3.2 (1)	2.77	0.71	ปาน กลาง
10. การสอบสวนคดีเด็กและ เยาวชน ของกลุ่มสหวิชาชีพ ท่านมีบทบาทเพียงแต่ร่วม ฟังการสอบสวนเท่านั้น	3.2 (1)	6.5 (2)	22.6 (7)	32.3 (10)	35.5 (11)	2.10	1.07	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

บทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ คุ้มครองสิทธิเด็ก และเยาวชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด			
11. การประชุมกลุ่มครอบครัว ตามมาตรา 63 ไม่จำเป็น ต้องมีความเห็นทางคดี ว่า จะฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหา เพราะสำนวนต้องส่งมาให้ พนักงานอัยการพิจารณา อยู่แล้ว	6.5 (2)	3.2 (1)	6.5 (2)	9.7 (3)	74.2 (23)	1.58	1.17	มากที่สุด
12. แม่เด็กและเยาวชนถูก ดำเนินคดีอาญา ซึ่งมีโทษ ปรับสถานเดียวอัยการควร ร่วมสอบสวนด้วย	3.2 (1)	6.5 (2)	6.5 (2)	12.9 (4)	71.0 (22)	1.58	1.08	น้อยที่ สุด
13. พนักงานอัยการ ควรสั่งคดี ตามมาตรา 63 ให้สอดคล้อง คล้อยกับความเห็นของ ผู้อำนวยการสถานพินิจ เสนอ เพราะมีอัยการร่วม ประชุมอยู่ก่อนแล้ว	3.2 (1)	3.2 (1)	12.9 (4)	6.5 (2)	74.2 (23)	1.55	1.06	มากที่สุด
14. พนักงานอัยการที่เข้าร่วม สอบสวนคดีควรเป็น ผู้รับผิดชอบสำนวนต่อไป ด้วย	3.2 (1)	6.5 (2)	3.2 (1)	6.5 (2)	80.6 (25)	1.45	1.06	น้อยที่ สุด

 $\bar{X} = 2.67$ $S.D. = 0.99$

จากตารางที่ 4.15 ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

1. ในประเด็นคำถามหากพนักงานสอบสวนใช้คำถามที่เป็นการบั่นทอนต่อท้ายเด็กหรือเยาวชนท่านต้องเตือนพนักงานสอบสวนพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.4 มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 6.5 มีความเห็นด้วย ในระดับมาก ซึ่งเท่ากับปานกลางและน้อยที่สุด และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าหากพนักงานสอบสวนใช้คำถามที่เป็นการบั่นทอนต่อท้ายเด็กหรือเยาวชนท่านต้องเตือนพนักงานสอบสวนในระดับมากที่สุด

2. ประเด็นในคำถาม การสังคดีฆาตกรรมมุ่งเน้นการแก้ไขเด็กและเยาวชนมากกว่าลงโทษพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.7 มีความเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 29.0 มีความเห็นด้วย ในระดับปานกลาง และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าการสังคดีฆาตกรรมมุ่งเน้นการแก้ไขเด็กและเยาวชนมากกว่าลงโทษในระดับมาก

3. ในประเด็นคำถาม แม้การสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน จะมีกลุ่มสหวิชาชีพ ทำให้สิ้นเปลืองก็ตาม แต่ในความจริง ก็ยังคงต้องปฏิบัติอยู่พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.2 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 12.9 มีความเห็นด้วย ในระดับมากที่สุด และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับน้อย และน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าแม้การสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน จะมีกลุ่มสหวิชาชีพ ทำให้สิ้นเปลืองก็ตาม แต่ในความจริง ก็ยังคงต้องปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

4. ในประเด็นคำถามพนักงานอัยการควรมีบทบาทในการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน มากกว่าที่กฎหมายกำหนด ไว้ในปัจจุบันพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.1 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.6 มีความเห็นด้วย ในระดับมาก และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับน้อย และน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าพนักงานอัยการควรมีบทบาทในการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน มากกว่าที่กฎหมายกำหนด ไว้ในปัจจุบันในระดับปานกลาง

5. ในประเด็นคำถาม การสอบสวนคดีเด็กและเยาวชนที่สถานีตำรวจเป็นการปฏิบัติไม่เหมาะสมพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 25.8 มีความเห็นด้วยในระดับมากซึ่งเท่ากับระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 22.6 มีความเห็นด้วย ในระดับมากที่สุด และเพียงร้อยละ 12.9 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุดซึ่งเท่ากับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชนที่สถานีตำรวจเป็นการปฏิบัติไม่เหมาะสมในระดับปานกลาง

6. ประเด็นในคำถาม ท่านสามารถส่งไม่ฟ้องในคดีเด็กที่รับสารภาพโดยรับฟังรายงานการสอบข้อเท็จจริงจากสถานพินิจพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.2 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง และเพียงร้อยละ 6.5 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด ซึ่งเท่ากับระดับน้อยที่สุด น้อย มาก และมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าสามารถส่งไม่ฟ้องในคดีเด็กที่รับสารภาพโดยรับฟังรายงานการสอบข้อเท็จจริงจากสถานพินิจในระดับปานกลาง

7. ประเด็นในคำถาม ในการประชุมกลุ่มครอบครัวควรจัดให้มีการประชุมทุกคดี แม้คดีจะมีอัตราโทษสูงก็ตามพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.9 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 6.5 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด ซึ่งเท่ากับระดับน้อยและเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าการประชุมกลุ่มครอบครัวควรจัดให้มีการประชุมทุกคดี แม้คดีจะมีอัตราโทษสูงก็ตามในระดับปานกลาง

8. ในประเด็นคำถาม การสืบพยานในชั้นศาล ไม่จำเป็นต้องนำเด็กและเยาวชน มาเบิกความซ้ำ เพียงแต่ส่งหลักฐานบันทึกวิดีโอเทปก็พอพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.6 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 16.1 มีความเห็นด้วย ในระดับน้อยที่สุด และเพียงร้อยละ 6.5 มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่า การสืบพยานในชั้นศาล ไม่จำเป็นต้องนำเด็กและเยาวชน มาเบิกความซ้ำ เพียงแต่ส่งหลักฐานบันทึกวิดีโอเทปก็พอในระดับปานกลาง

9. นักสังคมสงเคราะห์ควรเป็นผู้ตั้งคำถามให้เด็กตอบเท่านั้นพบว่าพนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.5 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 25.8 มีความเห็นด้วยในระดับน้อย และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยและน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่านักสังคมสงเคราะห์ควรเป็นผู้ตั้งคำถามให้เด็กตอบเท่านั้นในระดับปานกลาง

10. ในประเด็นคำถามการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน ของกลุ่มสหวิชาชีพท่านมีบทบาทเพียงแต่ร่วมฟังการสอบสวนเท่านั้น พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 35.5 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด รองลงมาร้อยละ 32.3 มีความเห็นด้วย ในระดับน้อย และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน ของกลุ่มสหวิชาชีพท่านมีบทบาทเพียงแต่ร่วมฟังการสอบสวนเท่านั้นในระดับมาก

11. ในประเด็นคำถามพนักงานอัยการ ควรส่งคดีตามมาตรา 63 ให้สอดคล้องกับความเห็นของผู้อำนวยการสถานพินิจ เสนอ เพราะมีอัยการร่วมประชุมอยู่ก่อนแล้วพบว่า

พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.2 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด รองลงมาร้อยละ 12.9 มีความเห็นด้วย ในระดับปานกลาง และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับมากซึ่งเท่ากับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าพนักงานอัยการ ควรสังกัดตามมาตรา 63 ให้สอดคล้องกับความเห็นของผู้อำนวยการสถานพินิจ เสนอ เพราะมีอัยการร่วมประชุมอยู่ก่อนแล้วในระดับมากที่สุด

12. ในประเด็นคำถาม แม่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีอาญา ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว อัยการควรร่วมสอบสวนด้วยพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.0 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด รองลงมาร้อยละ 12.9 มีความเห็นด้วย ในระดับน้อย และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.58 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าแม่เด็กและเยาวชนดำเนินคดีอาญา ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ควรร่วมสอบสวนด้วยในระดับน้อยที่สุด

13. ในประเด็นคำถามพนักงานอัยการ ควรสังกัดตามมาตรา 63 ให้สอดคล้องกับความเห็นที่ผู้อำนวยการสถานพินิจ เสนอ เพราะมีอัยการร่วมประชุมอยู่ก่อนแล้วพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.2 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด รองลงมาร้อยละ 12.9 มีความเห็นด้วย ในระดับปานกลาง และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับมากซึ่งเท่ากับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าพนักงานอัยการ ควรสังกัดตามมาตรา 63 ให้สอดคล้องกับความเห็นของผู้อำนวยการสถานพินิจ เสนอ เพราะมีอัยการร่วมประชุมอยู่ก่อนแล้วในระดับมากที่สุด ประเด็นในคำถาม

14. ในประเด็นคำถาม การประชุมกลุ่มครอบครัว ตามมาตรา 63ไม่จำเป็นต้องมีความเห็นทางคดี ว่าจะฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหา เพราะสำนวนต้องส่งมาให้พนักงานอัยการพิจารณาอยู่แล้วพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.2 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 9.7 มีความเห็นด้วย ในระดับน้อย และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.58 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าการประชุมกลุ่มครอบครัว ตามมาตรา 63ไม่จำเป็นต้องมีความเห็นทางคดี ว่าจะฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหา เพราะสำนวนต้องส่งมาให้พนักงานอัยการพิจารณาอยู่แล้วในระดับมากที่สุด

15. ในประเด็นคำถามพนักงานอัยการที่เข้าร่วมสอบสวนคดีควรเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนต่อไปด้วยพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.6 มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด รองลงมาร้อยละ 6.5 มีความเห็นด้วย ในระดับน้อย มาก และเพียงร้อยละ 3.2 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งเท่ากับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.45 แสดงว่า มีความเห็นด้วยว่าพนักงานอัยการที่เข้าร่วมสอบสวนคดีควรเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนต่อไปด้วยในระดับน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 แสดงว่า พนักงานอัยการมีความ
 คิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับระเบียบในการปฏิบัติ
หน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ตารางที่ 4.16

ความเห็นของพนักงานอัยการเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับระเบียบ
 ในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่
 กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ปัญหา อุปสรรค	ระดับปัญหา อุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. พนักงานสอบสวนส่งสำนวน ให้พนักงานอัยการล่าช้าใกล้ ครบกำหนดที่ศาลสั่งชั่ง เป็น เหตุให้ท่านต้องพิจารณาสั่ง คดี ทั้งที่หลักฐานไม่สมบูรณ์	38.7 (12)	41.9 (13)	19.4 (6)	-	-	4.19	0.74	มาก
2. พนักงานสอบสวนไม่สนใจใน การที่ท่านสั่งให้สอบสวนเพิ่ม เติม	38.7 (12)	38.7 (12)	19.4 (6)	3.2 (1)	-	4.13	0.84	มาก
3. แม้ท่านจะร่วมสอบสวนเด็ก แต่ทางปฏิบัติปรากฏว่า พนักงานสอบสวนยังคงใช้รูปแบบการ ตั้งคำถามแบบกรณี คดีอาญาปกติ	12.9 (4)	67.7 (21)	12.9 (4)	3.2 (1)	3.2 (1)	3.84	0.82	มาก

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัญหา อุปสรรค	ระดับปัญหา อุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด			
4. การขออนุญาตฟ้องหากมี การพิจารณาเนิ่นนานแล้ว เป็นสาเหตุให้ผู้ต้องหาหลบ หนีได้	12.9 (4)	67.7 (21)	12.9 (4)	3.2 (1)	3.2 (1)	3.84	0.82	มาก
5. การเดินทางไปร่วมสอบสวน ปากคำเด็กที่สถานีตำรวจ ท้องที่ทำให้เสียเวลาการ เดินทาง	16.1 (5)	64.5 (20)	6.5 (2)	6.5 (2)	6.5 (2)	3.77	1.02	มาก
6. การรวมผลการสอบสวนเพิ่ม เติมทำให้คดีต้องล่าช้า	25.8 (8)	38.7 (12)	25.8 (8)	6.5 (2)	3.2 (1)	3.77	1.02	มาก
7. ในการสอบสวนมีกลุ่มสหวิชา ชีพหลายหน่วยงานมักจะมี ปัญหาเรื่องเวลาที่ไม่ตรงกัน	12.9 (4)	38.7 (12)	48.4 (15)	-	-	3.65	0.70	มาก
8. อัยการขาดหน่วยงานเฉพาะ ด้านที่รับผิดชอบในการร่วม สอบสวนเด็กและเยาวชน	6.5 (2)	67.7 (21)	9.7 (3)	12.9 (4)	3.2 (1)	3.61	0.91	มาก
9. การเดินทางของไปที่สถานี ตำรวจท้องที่ไม่สะดวก เพราะขาดยานพาหนะของ ทางราชการ	16.1 (5)	38.7 (12)	38.7 (12)	3.2 (1)	3.2 (1)	3.61	0.91	มาก
10. เมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลา ควบคุมผู้ต้องหา หากจะมี การฟ้องผู้ต้องหาได้ต่อไป ต้องขออนุญาตอัยการสูงสุด	12.9 (4)	48.4 (15)	19.4 (6)	12.9 (4)	6.5 (2)	3.48	1.09	มาก

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัญหา อุปสรรค	ระดับปัญหา อุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
11. การขออนุญาตฟ้องดังกล่าวมีขั้นตอนยุ่งยากเกินความจำเป็น	3.2 (1)	48.4 (15)	38.7 (12)	6.5 (2)	3.2 (1)	3.42	0.80	มาก
12. ท่านมีภาระการดำเนินคดีอาญาในสำนักงานอยู่มากแล้ว การที่ต้องไปร่วมสอบสวนปากคำเด็กและเยาวชนเป็นการเพิ่มภาระแก่ท่านมาก	6.5 (2)	12.9 (4)	74.2 (23)	3.2 (1)	3.2 (1)	3.16	0.73	ปานกลาง
13. การควบคุมผู้ต้องหาเด็กและมีเวลาจำกัด ทำให้สิ่งคดีไม่ทัน	12.9 (4)	3.2 (1)	64.5 (20)	19.4 (6)	-	3.10	0.87	ปานกลาง
14. ผู้ต้องหาไม่ได้รับความเป็นธรรมเพราะการสอบสวนไม่มีระยะเวลาที่ชัดเจน	31.9 (10)	22.6 (7)	6.5 (2)	26.0 (8)	13.0 (4)	3.02	1.00	ปานกลาง
15. ในสำนักงานของท่านมีบุคคลากรไม่เพียงพอจึงไม่อาจดูแลต้องคุ้มครองสิทธิผู้ต้องหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	6.5 (2)	12.9 (4)	61.3 (19)	12.9 (4)	6.5 (2)	3.00	0.89	ปานกลาง

 $\bar{X} = 3.57 \quad S.D. = 0.87$

1. ในประเด็นคำถามพนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการล่าช้าใกล้ครบกำหนดที่ศาลสั่งขัง เป็นเหตุให้ท่านต้องพิจารณาคดี ทั้งที่หลักฐานไม่สมบูรณ์พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.9 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 38.7 มีปัญหา

อุปสรรค ในระดับมากที่สุด และเพียงร้อยละ 19.4 มีปัญหาอุปสรรคในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการล่าช้า ใกล้ครบกำหนดที่ศาลสั่งชั้น เป็นเหตุให้ท่านต้องพิจารณาคดี ทั้งที่หลักฐานไม่สมบูรณ์ในระดับมาก

2. ในประเด็นคำถามพนักงานสอบสวนไม่สนใจในการที่ท่านสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.7 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมากและมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 19.4 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับปานกลาง และเพียงร้อยละ 3.2 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนไม่สนใจในการที่ท่านสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมในระดับมาก

3. ในประเด็นคำถามแม้ท่านจะร่วมสอบสวนเด็ก แต่ทางปฏิบัติปรากฏว่าพนักงานสอบสวนยังคงใช้ รูปแบบการตั้งคำถามแบบกรณีคดีอาญาปกติพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.7 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 12.9 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับปานกลางและมากที่สุด และเพียงร้อยละ 3.2 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อยที่สุดซึ่งเท่ากับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับแม้พนักงานอัยการเข้าร่วมสอบสวนเด็ก แต่ทางปฏิบัติปรากฏว่าพนักงานสอบสวนยังคงใช้รูปแบบการตั้งคำถามแบบกรณีคดีอาญาปกติในระดับมาก

4. ในประเด็นคำถามการขออนุญาตฟ้องหากมีการพิจารณาเนิ่นนานแล้ว เป็นสาเหตุให้ผู้ต้องหาหลบหนีได้พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.7 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 12.9 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับ ปานกลางและมากที่สุด และเพียงร้อยละ 3.2 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อย ซึ่งเท่ากับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการขออนุญาตฟ้องหากมีการพิจารณาเนิ่นนานแล้ว เป็นสาเหตุให้ผู้ต้องหาหลบหนีได้ในระดับมาก

5. ในประเด็นคำถามการเดินทางไปร่วมสอบสวนปากคำเด็กที่สถานีตำรวจท้องที่ ทำให้เสียเวลาการเดินทางพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.5 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 16.1 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับมากที่สุด และเพียงร้อยละ 6.5 มีปัญหา อุปสรรคในระดับน้อยที่สุด ซึ่งเท่ากับน้อยและปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการเดินทางไปร่วมสอบสวนปากคำเด็กที่สถานีตำรวจท้องที่ ทำให้เสียเวลาการเดินทางในระดับมาก

6. ในประเด็นคำถามการรอผลการสอบสวนเพิ่มเติมทำให้คดีต้องล่าช้า พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.7 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 25.8 มี ปัญหา อุปสรรค ในระดับมากและมากที่สุด และเพียงร้อยละ 3.2 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อยที่

สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการรอฟผลการสอบสวนเพิ่มเติมทำให้คดีต้องล่าช้าในระดับมาก

7. ในประเด็นคำถามในการสอบสวนมีกลุ่มสหวิชาชีพหลายหน่วยงานมักจะมีปัญหาเรื่องเวลาที่ไม่ตรงกันพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.4 มีปัญหา อุปสรรคในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 38.7 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับมาก และเพียงร้อยละ 12.9 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการสอบสวนมีกลุ่มสหวิชาชีพหลายหน่วยงานมักจะมีปัญหาเรื่องเวลาที่ไม่ตรงกันในระดับมาก

8. ในประเด็นคำถามอัยการขาดหน่วยงานเฉพาะด้านที่รับผิดชอบในการร่วมสอบสวนเด็กและเยาวชนพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.7 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 12.9 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับน้อย และเพียงร้อยละ 3.2 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการขาดหน่วยงานเฉพาะด้านที่รับผิดชอบในการร่วมสอบสวนเด็กและเยาวชนในระดับมาก

9. ในประเด็นคำถามการเดินทางของท่านไปที่สถานีตำรวจท้องที่ไม่สะดวก เพราะขาดยานพาหนะของทางราชการพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.7 มีปัญหา อุปสรรคในระดับปานกลางและมาก รองลงมาร้อยละ 16.1 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับมากที่สุด และเพียงร้อยละ 3.2 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อยซึ่งเท่ากับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการเดินทางของท่านไปที่สถานีตำรวจท้องที่ไม่สะดวก เพราะขาดยานพาหนะของทางราชการในระดับมาก

10. ในประเด็นคำถาม เมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลาควบคุมผู้ต้องหา หากจะมีการฟ้องผู้ต้องหาได้ต่อไป ต้องขออนุญาตอัยการสูงสุดพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.4 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 19.4 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับปานกลาง และเพียงร้อยละ 6.5 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับเมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลาควบคุมผู้ต้องหา หากจะมีการฟ้องผู้ต้องหาได้ต่อไปต้องขออนุญาตอัยการสูงสุดในระดับมาก

11. ในประเด็นคำถามการขออนุญาตฟ้องดังกล่าวมีขั้นตอนยุ่งยากเกินความจำเป็นพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.4 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 38.7 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับปานกลาง และเพียงร้อยละ 3.2 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อยที่สุดและมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการขออนุญาตฟ้องดังกล่าวมีขั้นตอนยุ่งยากเกินความจำเป็นในระดับมาก

12. ในประเด็นคำถามมีภาระการดำเนินคดีอาญาในสำนักงานอยู่มากแล้ว การที่ต้องไปร่วมสอบสวนปากคำเด็กและเยาวชน เป็นการเพิ่มภาระมาก พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.2 มีปัญหา อุปสรรคในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 12.9 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับมาก และเพียงร้อยละ 6.5 มีปัญหาอุปสรรคในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับภาระการดำเนินคดีอาญาในสำนักงานอยู่มากแล้ว การที่ต้องไปร่วมสอบสวนปากคำเด็กและเยาวชน เป็นการเพิ่มภาระมากในระดับปานกลาง

13. ในประเด็นคำถาม การควบคุมผู้ต้องหาเด็กและมีเวลาจำกัด ทำให้สังคมไม่ทัน พบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.5 มีปัญหา อุปสรรคในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 19.4 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับน้อย และเพียงร้อยละ 3.2 มีปัญหาอุปสรรคในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องหาเด็กและมีเวลาจำกัด ทำให้สังคมไม่ทันในระดับปานกลาง

14. ในประเด็นคำถามผู้ต้องหาไม่ได้รับความเป็นธรรมเพราะการสอบสวนไม่มีระยะเวลาที่ชัดเจนพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.9 มีปัญหา อุปสรรคในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 26.0 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับน้อย และเพียงร้อยละ 6.5 มีปัญหาอุปสรรคในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับผู้ต้องหาไม่ได้รับความเป็นธรรมเพราะการสอบสวนไม่มีระยะเวลาที่ชัดเจนในระดับปานกลาง

15. ในประเด็นคำถามในสำนักงานของท่านมีบุคลากรไม่เพียงพอ จึงไม่อาจดูแล ต้องคุ้มครองสิทธิผู้ต้องหาได้อย่างมีประสิทธิภาพพบว่า พนักงานอัยการส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.3 มีปัญหา อุปสรรคในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 12.9 มีปัญหา อุปสรรค ในระดับน้อย ซึ่งเท่ากับมาก และเพียงร้อยละ 6.5 มีปัญหาอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด ซึ่งเท่ากับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 แสดงว่ามีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับในสำนักงานของท่านมีบุคลากรไม่เพียงพอ จึงไม่อาจดูแลต้องคุ้มครองสิทธิผู้ต้องหาได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 แสดงว่า ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในระดับมาก

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาบทบาทการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่ได้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ปรากฏว่าพนักงานอัยการส่วนใหญ่ร้อยละ 65.0 มีความรู้ ความเข้าใจในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และทางสถานพินิจได้จัดให้มีการประชุมกลุ่มครอบครัว ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 มาตรา 63 แล้ว ผู้อำนวยการสถานพินิจ มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งความเห็นของผู้ผู้อำนวยการสถานพินิจ กรณีสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชนดังกล่าว ไม่เป็นการผูกมัดพนักงานอัยการที่ต้องสั่งคดีเช่นเดียวกับความเห็นของผู้ผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานอัยการอาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่น คือ สั่งฟ้องผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชนก็ได้ ขณะเดียวกัน ในส่วนของการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในส่วนของการสอบสวนเด็กและเยาวชนซึ่งได้กระทำโดยกลุ่มสหวิชาชีพที่พนักงานอัยการได้เข้าร่วมสอบสวนด้วย หากปรากฏว่าในการสอบสวนโดยกลุ่มสหวิชาชีพดังกล่าว หากบุคคลตามกลุ่มสหวิชาชีพมาไม่ครบก็สามารถทำการสอบสวนได้ แต่ต้องบันทึกเหตุผลที่ไม่สามารถมาได้ไว้ก็ดี หรือกรณีพนักงานอัยการจะต้องเข้าร่วมสอบสวนทุกคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดอาญาก็ดี ปรากฏว่าพนักงานอัยการส่วนใหญ่ตอบคำถามดังกล่าวถูกต้อง แสดงว่าพนักงานอัยการ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อันเป็นผลให้เด็กและเยาวชนได้รับการคุ้มครองสิทธิและได้รับประโยชน์สูงสุดเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่แท้จริงส่งผลต่อความรู้ของกลุ่มสหวิชาชีพอื่น ในการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสาวลักษณ์ วิจิตร (2545, น. บทคัดย่อ) “การคุ้มครองสิทธิเด็กกระทำผิดจากการสอบปากคำในชั้นสอบสวนตามกระบวนการยุติธรรมแนวใหม่” ผลการศึกษาพบว่าเด็กกระทำผิดและผ่านกระบวนการสอบปากคำในชั้นสอบสวน มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการคุ้มครองสิทธิเด็กจากการสอบสวนปากคำในชั้นสอบสวนในระดับดีและมีความคิดเห็นต่อกระบวนการยุติธรรมแนวใหม่ที่มีนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ ทนายความ และเหตุผลที่เด็กร้องขอ เข้าร่วมในการสอบปากคำเด็กในระดับที่ค่อนข้างดี (มาก) และสำหรับการได้รับการคุ้มครองสิทธิระหว่างสอบปากคำในชั้นสอบสวนเด็กมีความคิดในระดับที่ดี (มาก) ซึ่งถ้าพิจารณาโดยรวมแล้ว

เด็กมีทัศนคติต่อการกระบวนการสอบปากคำในชั้นสอบสวนตามกระบวนการยุติธรรมแนวใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของพนักงานอัยการในการร่วมกับกลุ่มสหวิชาชีพในการร่วมสอบสวนปากคำเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดอาญาในชั้นสอบสวนหรือการประชุมกลุ่มครอบครัว ตามมาตรา 63 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สูดจิต เจนนพกาญจน์ (2546, น. บทคัดย่อ) “กระบวนการทัศนคติในการพัฒนาระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนไทย” ซึ่งประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการคือ การหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน และการให้บริการที่รวดเร็ว สามารถตอบสนองต่อความต้องการ และการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนเป็นบริการที่เหมาะสมที่มี คุณภาพ ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ การให้บริการที่มุ่งเน้นที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดเป็นสำคัญ การให้บริการอย่างยุติธรรม (Justice) เทียงธรรม (Equity) ซอบธรรม (Legitimacy) เป็นธรรม (Fairness) และชอบด้วยกฎหมาย (Legality) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์การมีเทคนิคการบริหาร คน งบประมาณ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ การให้บริการสังคมที่ครอบคลุมเพียงพอ เช่น ด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การจ้างงาน บริการสังคม ที่มุ่งที่ตัวบุคคลและบริการสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งเป็นบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสามารถตอบสนองต่อความต้องการและการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชน

ในส่วนของปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาใน พบว่าพนักงานอัยการเห็นว่ายังมีอยู่มาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตรลดา เหลือภิมรย์ (2548, น. บทคัดย่อ) “สิทธิของเด็กในกระบวนการสอบสวนคดีอาญา : ศึกษากรณีเด็กเป็นผู้ถูกกล่าวหา” จากการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะในชั้นสอบสวนพบว่าเกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิที่ได้รับการรับรองแล้วแต่ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ และผลการศึกษาของ จริยวดี มิตรสูงเนิน (2549, น. บทคัดย่อ) “การคุ้มครองเด็กที่กระทำผิดในคดีอาญา : ศึกษาเฉพาะกรณีการควบคุมชั้นก่อนฟ้อง” ซึ่งพบปัญหาว่า 1) ปัญหาความจำเป็นในการเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐ เนื่องจากกระบวนการควบคุมตัวเด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด กฎหมายให้อำนาจพนักงานสอบสวนควบคุมตัวเพื่อสอบปากคำให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมง จากนั้นต้องนำตัวเด็กและเยาวชนมอบให้กับสถานพินิจ เช่นนี้ถือว่าเด็กถูกควบคุมตัวไว้ในสถานพินิจโดยอัตโนมัติ ในขณะที่เด็กและเยาวชนมีฐานะเพียง “ผู้ถูก กล่าวหา” ว่ากระทำความผิด 2) ปัญหากลไกตรวจสอบการใช้อำนาจควบคุมตัว เนื่องจากใช้อำนาจควบคุมตัวเป็นการกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเด็กและเยาวชน ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดที่จะต้องถูกควบคุมตัวตามกฎหมายแล้ว ต้องมีกลไกที่จะถ่วงดุลการใช้อำนาจพิจารณาเหตุจำเป็นดังกล่าวด้วย ดังนั้นพนักงานอัยการควร

จะเพิ่มบทบาทหน้าที่ในการที่จะเข้าไปเป็นกลไกในการถ่วงดุลการใช้อำนาจควบคุมตัวเด็กที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา